

temma orritud pöslud ja temma päris lahhe liwiga westi. Kapji Jummal temmale ei olle jäganimud, agga laswandilud liitvad temma ja ta naese lahked süddant. Jättame temmaga siis Jummalaga.

Watame nüüd, mis Maddisse ja temma naese Kadrina pojad tewad. Wannem poeg Gustas olli sure kassuga tuggew noor mees, sirge lui piiss, rinnalas ja lihhaw, otse lui lihhonisko sell. Ei temma kartnud ei hunti egga farro, kes lüisi sattus, lui ta tigge olli, ei sellel pölnud elloga teggemist. Agga Gustas pölnud mitte riakas egga hooplit, waid iis tässane mees, kes omma tööd truiste teggi, ja lui aega olli, ta sure holega lieja lugges ja waimosisko ja ilmasisko tarlust ja tundmist tagga nöudis. Temma olli omma issa sarnane, selle-pärrast armastasid tedda möllemad, issa ja emma, ja piddasid nõu Gustase hole alla üht tallo lohta anda, lui ta tahhats naest wötta. Agga pois ei märgand veel fosja minna, egga tüttarlastega teggemist tehha; wannemad jätsid tedda ta rahhule, lotes et Jummal isse nende armfa pojale õiged teed juhhatab. Moreni poeg Juhhan olli ühhe teise ollemisega mees, ja fest Juhhanist tulleb meil rohlem räfida.

Juhhan Maddisse poeg, ehit fudda temma isse omma nimme ärra känas: Johann Maddisson, olli ta prisile ja terive mees, agga mitte polegi ni

tuggew, lui ta wend Gustas, fedda ta vihtas. Fuddas se tulli, et Juhhan Gustast vihtas? Dah, armjad föbrad, fudda se tulleb, et ligimised, liataggio wennad ja öed, ühhe teisega ei ella, lui risti rahwa kohhus on? Ets se olle se wanna pattu juur, mis meie süddames maast maddalast tunnusse ollewad. Seep se on, mis jo algmisest wenda wanna wasto taplema ja föddima kiunas; mis Juhdast tagga sundis omma Jäsendad tühja ja laduwa rahha eest ärra anda. Meie loeme kirjas paljo sündinud asjo, kust näme, et saggedaste wennad ühthe teist ärra hüssanud ehit önnetusse sisse lüssanud, ja isse uenda nurja läinud. Kuulge siis, mis luggu Gustase ja Juhhani wahhel sundis. Se juhtus kolm päwa enne Mihkli-päwa, lui möllemad wennad Tallinnas laadal ollid. Issa saatis poegi siinna, et nemmad wanna wöigo ruuna, las norema hobbose wasto ärra wahhetaskid, ehit ka alwa hinna eest ärra müüsid, ja ne ossemisse ostakid. Hea tül! poisid rakkendasid wöigu aiste wahhele ja noore täffu pripasiks förwa; kolm tündert tango, tünder ernid ja nelli leisikad wöid ja paar musti oinast wöeti kaasa turrule, et lotto mitte rahha kaasa wötta, lui tulleb hobbose wahhetamisse ehit ostmissse jures peäle maksta. Poisid said heast laubast pea lahti, tungisid rahwa hulgast turrult välja ja föidsid Karja wärrawa tahha. Mis seal wennile innimesi, lui sippelgad